FLETORE

E

BEKTACIIET

BREJ

Naim bej Frashëri

BEKTYSHJE K DYTH

BKSH

SOFJE

STYPEC-KROHA „MBROJTJA"
KRISTOH. LUARASI, *Ulica Car Simeon N. 63.*
1908

BIBLIOTEKA KOMBËTARE TIRANË

BKSH

FLETORE
E
BEKTACHEET

BIEJ

Naim bej Frashëri

BEKTYRR'E DYTE

BLSH

SOFJE

ÇTYPHOKROHA „MEROOPSIA"

Kristo H. Luarasi, *Ulica Car Simeon № 53.*

1908

BKSH

BEKTASITE.

Bektasite besojne Zotin' e madh e te vertete, Muhamet-Aline, Hadixen' e Fatimene edhe Hasan e Hysene.

Te dy-mbe-dhet' Imamete qe jane:

Ali, Hasan, Hysen, Zejnel-Abidin, Muhamet-Bakir, Xafer-Sadik, Musa-Qazim, Ali-Riza, Muhamet-Teki, Ali-Neki, Hasan-Asqeri, Muhamet-Mehdi.

Kane gjithe at' Aline edhe meme Fatimene.

Besojne dhe gjithe te mirete, qe jane te par' e te pasdajme.

Se besojne miresine dhe asaj i falene.

Ata si besojn' e dhane keta netu dhe Mursin' e Merjemene dhe Isan' e serbetoret' e tija.

Te pare kane Xafer-Sadikne edhe plak Haxi-Bektae-Velinë, q' ecte ng' ajo dere.

Keta te gjithe kane thene: bej mir' e mos bej keq.

Kesaj fjale i kane prure bese Bektasite.

E vertета ā' e drejta edhe mendja e ur-

tesija ðε giðe miresite mbretërojne ne ket' uãe.

Bes' e Bektashive este ne uð' e gjerë, qe ka përpara drite urtesine, vëllazërine, miqesine, dashurine, nderezine εðε giðe miresite.

Me n' áne ka lulet' e dituris, m' anet tjater te se vertétese.

Ña dituri e pa ãe vertete ðε pa vëllazeri s' munt te bénete njeriu Bektashi i vertete.

Ndaj Bektashinet giðesia eshte vete Përrendija.

Ño njeriu eshte ne ketë jete nekembes' i Përrendise.

Ne miresit te njeriut eshte ðε zot' i vertete εðε énjëjt εðε Ñarajsa e giðe te mirate.

Ne ligesit eshte djalli εðε Sketépa e giðe te keqiate.

Ñ' andaj dúan' e perdórine miresin' e urûare ðε némin' e mergojne ligesin' e mallkuare.

Te giða jane te njeriu, εðε Zot' i vertete vete.

Se kur dëshiron te dil ne sëpat beri njerine me fytýret te tija.

Bektaɕite besojne sɛ ɳɛriu nuke vdes, po vetem ndepohɛt' ɛ ndryɕohɛt ɛđ' ɛɕte giđɛɳê ndaj Ɲerendise, sɛ tɛk' i biri pɔihɛt' i âti.

Ajý, qe ben mire, đɛl mire, ajý, qe ben kɛq, gɛn krq.

Ɲa kuɕ đɛl ɳɛrezie baɕkohet me kâfɕete.

Uđ' ɛ Bektaɕiɳɛt eɛt' ɛ hâpure đ' ɛ drejte, eɛte uđ' ɛ urtesise đ' ɛ miresise pɛr atá qe kane ment.

Ɲeriu s' eɛt' i pɛnguare po i lirúare sɛ giđaɕ, đɛ giđe punet' i ka ne doret te vet.

Ɲo ka mendjene qe kupetón, ɳohene qe xgeđ, ɕpirtine qe ɳéh, zémrene qe ndan đɛ vetedijene, qe pɛɕon giđe púnete.

Keɕtu ka giđe ç' i duhene me vɛthe ɛ nuke ka iarɛ nevoje sɛ jaɕtesmi, qe te kerkoɳe getke; sɛ giđe ç' i duhene já đa Zoti me vɛthe.

Si bupi đɛ grûaja, ɳe jane ɛ s' kane te ndarɛ.

Me ɳe te keqije te mađe ɕume munt te ndáhɛte bupi nga gruaja, đɛ me nevoje te kɛqɛ munt te mirɛt' ɛ dyjte.

Me mos pásure ngaje, sa mé ɕume

merguare te jete nga fara gruaja, aqe më mir' eshte n' udhet te Bektashinjet.

Grúaja s' psihet' e s' mbulóhete, veç se me mbuleset te turpit e te ndérit.

N' udhet te Bektashinjet bes' eshte turpi dhe ndéri, nderezija e urtesija dhe gjithe miresite.

Ç' do fare pun' e keqe dhe gjithe ligesit' e mapezit' ehe pabesit' e helmetite jane te ndaluara e te mallkuara n' at' udhe.

Ajo eat' udh' e flerendise ú' e gjithe te mirevet.

Bektashite flétore te bésese kane gjithesine e më éume nderine, se Zoti Ali ka thenë: „Meriu eshte fletorrja qe flet, besa eshte ne fjalë, po e shtan' atá qe s' dine, besa eshte ne kraheruar, nuk' eshte ne karte ekrum".

Bektashiu ka zémrene, «pirtine, mëndjene dhe vetedijene, pa dhe trupin' e poben' eúé vendin' e «tepine dhe nder' e sëndrene te pa-fëlíqure.

Nuke vetem ne mest te tyre Bektashite, po dhe me gjithe nderezine jane vëllezer' e «pirt.

Duane si «pirtin' e tyre dhe te tjérete

mysliman' e te kristére ðr ɯkojne mir' e búkure mr giðe ŋerezine.

Ilo mé ɯume duane memeðene cðe memeðetárete, qe kjó este m' e mire ŋga giðe te mirate.

Bektaɯiu e do ŋerezine, i ndih varferise, ka meɯire e ðembje ne zémere, este epirt mire.

Se uða keɯtu este, po's' qe keɯtu, este jaɯt' uðese.

Bektaɯiu pur te kyre mire n' uðet duhet te jete ŋeri i mbaruare se giðaɯ.

Kuɯ do qe este ne ket' nðe, ðuhete Bektaɯi e s'ka mé nevoje.

Ilo ajy, qe do t'aferóhete mé ɯume, mer dore ŋga Ata ðr behete i brendesme.

I brendesmi duhet te jete ŋeri i mire tare se giðaɯ.

Ila kuɯ do ŋga te brendesmite te viɯt e te behete varfe (q' i ðone dervi§), mer se ri§ dore ŋga ata.

Ilo ŋastaj mé s' munt te xvi§ete, se nuk' este e uðese.

Varfa duhete te jete ɯerbetor' i ŋerezise ðr i urt' e i bute ɯume, te jet' i ulet' e balte, ðr n' e ɯafte, ðr n' e godifte

ηeri, te mos mpsoη' e te mos ðote fjale, po te ɉete durim.

Varfa kur te jet' i martuare pa vɛsure, munt te pije ðr si te vlɛɛte ne ɛtepit ɛ ne femijet te tija.

Kur ɛp fjalene, qe s' ɛɛte per te martuare, mer serie dore, pa nga ajo fjale s'munt mё kupe te kðehete.

Varfet' ɛ pamartuare pine ne ɛtepit, qe ðuhɛte teqɛ ɛ dɛrpah.

Kane ηe kryɛ, qe ðuhɛte Ate ɛ Uße-pefɛηes.

Çdo varfe ka ηe pun' ɛ ηe ɛerbese mɛ vethe.

M'i maδ' i tyrɛ quhete Openes, qe ɛpie ɛ Uße pefɛηesi atá qe duane te marine dore.

Kur jane ɛuun' Ate, xpёäine ηe syrɛa a' ɛ vene te pare, ay quhete Γyɛ.

Γ'ɛr ketu jane mjaft ðr pun' ɛ uёese mbarohɛte fare mire.

Πo ðr nga ηe here jane ɛume Γyɛe, pa ne mest atá xpёäene ηerin' ёð' ɛ bejne Sterɛyɛ.

Πer te bere ηe ηeri i brendesme, a η'i brendёsme varfe mɛr dore nga Ata. Πer

te ðene qe varfe fjalen' e pamarteses' a te benet Ate duhet te mare dore nga Fyei.

At'e Fys' e Sterpyse, qe ðuhene Uðepeteqes duhete giðe te jene qeres te mbaruare se giðas pas uðese.

Ata qe mapene dore nga Uðepeteqesi, hyjne ne vargut te te mirevet, se giðe te mirete jane zéne dore-per-dore, pa keu ðe ay hyn ne pedt e ne raðet t'atyre Zoteriqe.

Andaj qeriu, qe hyn n'ate uðe i le giðe ligesite ðe mba vetem miresite. Me zémere te feliqure, me apirt te keq, me vetije te lige, nuke munt te futete qeriu ner te mirete, qe jane t'aferuar te Perendija.

Ketu duhet te qohe vethene qeriu, se ay qo kupeton vethen' e tija e di ç' eote Perendija.

Dote jete qeriu qenq' i bute, jo egersire.

Te jete i apesyere, i drejte, i mesuare, i daßure, te kete giðe miresite, q' i duhene qeriut.

Kejo uðe eote uði' e miresise, e miqesise, e urtesise, ði' e veliazerise.

Mekat' e maße eote ne ket' uße, qe ka

lule te bukura m' ere te mire, te herë-
ŋeriu gemba e fepa dhe gur' e plehe, si-
ndekur e bejne te pa-diturite.

Se kjo udhe nis nga miresija edhe del
ne miresit.

Udhe-pefeŋesi, q' ep dore, thote: „Soi ke
zene doren' e Herendise e je baskuare
me te mirete, andaj te zeo miresin' e te-
jeo n' udhet te atyre dhe te keqijate t' i ha-
poo. Tek s' ke thene, mos mer, dhe të ma-
dhit dhe te vogelit beji nder, mergohu nga
djallezite, nga ndyresite, nga te paudhate,
nga gjithe te keqijate e hyre ne miresit
dhe ne vellazerii, etj etj".

Bektasiu gruan e vokut e ka motre,
plaken' e mjere e ka meme, te varferin' e
ka vella, gjithe njerezine e ka mik. Vetijen'
e ka te mire, zemrene plot meshire, shpir-
tine me embelsire, se udh' e tija eshte ve-
tem miresija.

Ha keto s' munt te jete kupe Bektasi
ŋeriu.

Vellazerija, paqesimi, dashurija, meshira,
aferimi, miqesija, vetj e mire e gjithe te
mirate jane dritat' e udhese.

Më sume nga te giña dasurija eete aferim e falje ne ket' uäe.

Me giöe keto, kane cäa Bektasita me vetha qe far' agerimi e qe falje.

Agerim kane *zina*, qe mbajne per te ngarat' e Qerbelase äete ditet' e para te henese, (qe öuhete Muhapem).

Ca s' pin' uje fjoot ato dit, po kejo eet' e tepere, se te néntene dite mbremanet u-äá funt per lutte äe per te äetene pas dreke rane deemimtare Imam-Hyseni me qerezin' e tij ne ate kohe vetem mbene pa uje.

Π' andaj *Zija* vertet mbahete äete ditt, po ujete vetem te néntene mbrema e per te äetene pas dreke s' pihete. Πo ay qe do, me zit baske äe uje munt te mos pije.

Kejó pune pefen dasurime, qe kane Bektasite ne giöe te mirete.

Πa kane äe qe falje me vetha (q' i öone *Mijes*) te cilene t' urtete e bejne te pake fare, te tjerete e bejne pak më te sume.

Kjo falje munt te behete äe ne faletoret (qe öuhete xami).

Flo atje munt te bejne ðe faljene qe ðuhete *nemos*.

Se ðe até falje s' e mohojne Bektasite, si ðe agerimn' e hénese (që ðuhete ramezan), eðe giðe punet' e tjera te bresese.

Se te giða jane te nevojsime per nerezine.

Oerbetor' i faletorevet ben ðe vlesen' e martesene, keñet ðe te vdekurit ne ðet e ben giðe serbesat' e punet' e tij.

Bektasite para e pas buke ðone:

„Zot' i vertete! Cló e sumezó, se Ti usqen e mban giðesine, çdo e mire vjen teje, nerezis' e giðe kalsevet u ke bere gati pojtjene, miresija e mesira jote kupe mos u mergofte nre".

Zot' i mað! Muhamet-Ali! Dy-mbeðet' Imamé! giðe ju te mire! Haxi-Bektas-Veli! U qoisim fale!

Ne gaz e ne dasme ðone:

„Zot' i mað e i vertete! Ep e ató gaz ne nerezit e mos ep helme, breng' e te keqija, fal giðe miresite".

Peté uðen' e drejt' e mos na lere n' epesire.

I levduare qoft' emeri ÿt tani ðe kurdohere!

Zot Muhamet-Ali! Hatixe! Fatime! Hasan e Hysen! Haxi-Bektaш-Veli!

Fiđe ju te Mire!

U qofшim falл.

Ne vleset đone:

Zot' i vertete! Mr urđenit t' emn e n' emerit tënt! Fal baskimn' e dheut ne, ep aferimn' e largo mergimne, tal fat-barđesme e giđe miresie.

Her Dautn' e per Sylejmane! Her Harun' e per Musane! Her Merjemen' e per Isane! Her Muhamet-Aline! Her Hadixen' e per Fatimene! Her Hasan' e per Hysene! Her Haxi-Bektaш-Veline! per giđe Zoteriqte tane!

Nd' uđet te Muhamet Aliut, me fjalet te Imam-Xafer-Sadikut.

Ne marteset mbi keto fjale stoj đe keto:

Baskoji si baskove Ademne me Havane, Muhametne me Hadixene, Aline me Fatimene.

Fal jet' e dite e femije te mire e t' urte, te jete dera e hapure per jete, ztj.

Ne vdekjet đone:

Zot' i mađ e i vertete! Ti keλet ditene

ne natet ε natene ne ditet! Nxjer te gaÀine nga i vdekuri, ε te vdekurin nga i gaÀi! Fide teje vine ε tek Ti këhene prapε! Fal mekatat' ε qerezise per të madh t'át! ε nxirna ne drite, se Ti je drit' ε dritese.

Te qofsim fale per jete! etj, etj.

Ila kështu Bektashite s' kane ðε nevoje per puhe te huaj ne punet t' ndese.

Bektashite qajne vetem me lot, nuke me kuj' ε me ulerime kupe.

Te vdekurine s' ε vene çpejt ne vapi, zin' ε mbajne me zémere, te vdekurin, ε zene gjëqë ngoje per mire ðε done: „I ndritte shpirti ε i qoft' i gezuar".

Ùð' ε Bektashinet gjide qerezine ε ka mik ðε ε zë ne shpirt ε ne trup.

Ilo ketó i dine Bektashit' ε mesuar ε átá qe jane t' apesyere.

Bektashit' ε vertete çdo bese, qe te kete qeriu, ε kane mi kry' ε siper ðε vëÀa ε të dashure, s' ε zene te huaj kupe.

Ila s' mohojne nonε bese, po te gjida i kane me nder. Eðε fletoret' ε bésevet ðε até jete nuk' i mohojne.

Bektashite kane dite te qenuare bajramn' e pare me një te henese (qe ßuhete Qeval); te dytene me ðete te hénese (qe quhete Bilhixe); diten' e së (qe ßuhete Novrus) me ðete te marsit; ðe te një-mbe-ðeten' e hénese (qe ßuhete Muhapem). Te ðete ditet' e Zise kendojne te ngarat' e Imamevet.

Ndónese çdo dite est' e Herendise ã' e mir' edã' e qenuare per Bektashite.

Uðe-peirnesite, q' i falene se vertetes' e miresise ãt mengojne gerndtren' e ligesine, eðe i kane giðe nerezine femij' e te dasure pas uðes se Muhamet-Aliut, duhet te jene nderes me ment e me urtesi te qume, me kendime te mesuare mjaft, se nderiu i pamesuar' e i pa apesyere eshte dru i pa-gðendure, i pa-diturí eshte si i mituri.

Uðe-peirnesit te jene nderes te vertete, te nuos kene te metta, si kane sot, te kene vetije te mire qume, te lene lakmimin' e maðeshtine ðe menit' e mapezite, pirjen' e dehjen' e babezine, te pemt' e te pauðat' e giðe te keqijate, qe jane jast' uðes se nderezise.

Te perpiqene dit' e nate per até komp q' i quaŋ Ate, e pergerohete per atá, te punojne baske me paresin' e me plεqesine per εpetim te Oqiperis' e te Oqipetarit, per dituri e per qytεterit te Kombit e te Memeðεut te tyre, per guhen' e vet ðe per giðe mbroðesit' e mbaresite etj, etj.

Te paqesojne qerezine, te perkujdesine varferine, te mergojne ligesit' e mapezite, te vene nd' uðe giðe punet' e nevojeime te qerezis' e te beses' e te sjellene giðe miresite etj, etj.

Baske me plεqesin' e me paresine te bejne dasurin' e vellazerine eðe qesin' e miqesine me mesi te giðe Oqipetarevet, te mos ndahene qeri nga tjatri, te Krister' e Myslimane te jene tok, pa te vene giðe punete mbroð e mbare, te mos εahete sot Oqipetari, qe ka qene i levduare ne giðe bote giðeqe.

Ketó te tera per atá qe mblεðene menti' e mendohene ðe punojne me desir' e me ment s' jane pune te renda fare, po jane εume te lehta.

Kur te bejne ketó pune; ahere u ðem Ate e Uße-peferes, pa sot s' u ðem dot.

Zot' i mað ε i vertε
Eðε giðe ju te miret!
Mos na lini keq' ε ekrε
N' apatit ε n' epesiret!

—

Ilo falini Oqiperise
Fat-barðesin' ε lirine,
Gaze ne vendit te zise,
Eðε giðe miresine!

—

Epi Oqipetarit drite,
Zot' i vertete, to εohe,
Te mare vεε miresite,
Te vertutene tâ ηohe.

—

Fali ηesin' ε baskimne.
Trimerin' ε urtesine,
Zoterizen' ε εpetimne,
Besen' ε veλazerine.

—

Te jete i pa-prenguar,
Mε ner ne jete te poηe,
Ilo si Zot' i Zoteruar,
Vet ay te mbreteroηe!

VJERCA TE LARTA

BESA.

Besuame Nerendhue,
Edhe Muhamet-Aline,
Hadixen' e Fatimene,
Edhe Hasan' e Hysene.
Imanet te dy-mbe-dhete,
Qe iqine te vertete.
Kemi meni e-dh' Aline,
Qe na la ud' urtesine,
Te pare kemi Xalere,
Me gide soket' e tjere,
Na kemi per qerezine,
Vllak Haxi-Beklaa-Veline,
Qe kete nga ajo dere,
Andaj mori gide nere.
Basa jon' este qe fjale,
B' ajo fjale s' est' e çale,
Este fjal' e Nerendise,
Q' i duhet qerezise.
Este qe fjal' e vertete,
B' e pa vdekure per jete,
Nuke este fjal' e kote,
„Bej mire, mos bej keq dote"
Ajy, qe mba kete fjale,
I genjyer s' munt te dale.

Ajy, qe ŋch Пerendine,
Miresin' e urtesine,
Kesaj fjale i sjeλ bese,
Se kjo fjale s' munt te vdese,
Ne kemi veλazerine,
Bese ede miqesine,
Te Miret' udene tene,
Keqtu na e kane lene,
Kete neve kemi bese,
Пer jete kjo dote mbese,
Kjo 'ete bes' e Пerendise,
Be lig' e veλazerise,
Kjo 'ete bese per ŋerine,
Se e ndriton ŋerezine.
Do t' i fales Пerendise?
Beji mire ŋerezise.
Kejo eshte uda jone,
Te Mirete kete done.
Пa ne pe nuke mohojme,
Fide beset' i nderojme.
Se kemi veλazerine,
Me te ŋide ŋerezine.
Bes' e Zotit te vertete,
Bet' e verteta ne jete.

HERENDIJA.

Zot' i mad e i vertete,
Ne gjdesit este vete,
Ajy este gjdesija,
Gjdesija est' e tija;
Ajy este krej ãe fundi,
Pa ate s' ka vent gekundi.

Ç' do gjë, qe na sohen syte,
Est' Ajy, se s' ka te dyte,
I urti nga do te kãchet,
Fytyr' e tij i pefchet,
Se e tere gjdesija,
Tregon bukurin' e tija.

Zot' i mad e i vertete,
Este e verteta vete,
Pa ka bese miresine,
Urtesine e gerezine.

Tek' este veÃazerija,
Atje este Gerendija,
E drejta sã' e verteta,
Jane besa pa te meta.
Zoti kerkon dagurine,
Gerezin' e urtesine.

Ajy qe ben miresine,
E ka aler Gerendine.

Gerendija miresine,
Do nga në ãe miqesine,
Pa tjatere s' munt te doje,
Se po nuke ka nevoje.

Miresi ε ηerezise,
Εste uđ' ε Ηerendise,
Εđε vete Ηerendija,
Εste vertet miresija,
Ηapo kuø ben miresine,
Ka mε vehtε Ηerendine.

Бε te mirete, sa jane,
Бε giđesin' ane mb' ane.

ΗΕΡΑU.

Zot i mađ ε i vertete,
Kur dεø te dil ne ceot vete,
Kreu ne jete ηerine,
Ηj' atje ε pεn Ηerendine.

I ða fytyren' ε Tija,
Бε giđe ç' kiø giđesija,
Opitin' ε Tij i ka ðene,
Бε ne kembes ε ka lene!
Ηer te treguar' i tere,
Vet' Ajy ηeri 'ete bere!

O ηeri! te qoløa fale!
E kupetove kete fjale?
Εđε vete Ηerendija,
Εđ' ε tere giđesija,
Ndaj teje te tera jane,
Te Mirete kau na ðane.

S' ka më të nalte ne jete,
Nga ηeriu i vertete,
Se mendje e ηerezise,
Eete pёa e Ferendise.

Heriu ka vetedije,
Opirt' e zemer' e vetije,
Te drejtene munt tà çohe,

Se te mirene tà ηohe.
Napajisa ãt Sketepa,
E giđe ç' jane te fjera,
Se emρeÀi ede djeÀi,
Jane giđe tek' i ηaÀt.

Kue ηohu vethen' e tija,
E di ç' eete Ferendija.

FRONESIJA.

Fidesija 'ete pa ane,
Yjte nisj' e sosje s' kane,
Si nà đone dëturite,
Se ato na apen drite,
Hapesirese gekundi,
S' i gendete kraj e fundi!
Kent fyÀ nuke ka ne jete,
Se, po nuke munt te kete.

DieÀi 'ete η' yÀ' i zjarte,
Qe ndrin po si top' i arte,

Βeu eшt' i bir' i tija,
Ne druđe nga giđeshja,
Pete ηe yλ si i ѳuar,
Ne đenglλđ eшt' i mbuluar.
Hena soje eѳte ndare,
Ne kohe ѳume te pare.
Βeu nuke eшt' i pake,
Pa ѳih mir' e nde ment jake t
Se ka me vethe ηerine,
Qe kupeton giđesine.

Pa ă' e tere giđesija,
Ndryѳohet si ηerezija,
Hena hahet e drobitet,
Pa mblohet' e perseritet
Merezija qe ndryѳohet.
Nuke vdes as pakesohet.
Tek' i biri jete-gati,
Pete pechure i ăti.
Kosa vertet e kop bare,
Po mbiu seriѳ fare-fare.
Ajy q' i shjeλ Zotit hese,
Kupe nuke munt te vdese,
Urtesit' e miresite,
Ato na nxjepen ne drite,
Se ηerine miresija,
E ѳpije te Perendija,
Ajy qe nuk' eшt' i mire,
Futete ne epestre.

TE MIRETE.

Sa të mire kane qene
Këtó fjale kane ðene,
Levduane miresine,
U perpoqne per qërine.
Kësu ða Musaj me Hapune,
Pa ndesne me Firáune,
Eðe Jahjaj me Isane,
Q' i munduan' e i vrane,
Ibraimi eð' Ejupi,
Ec Isufi e Jakupi,
Dauti e Sylejmani,
Se jane që, mos i ndani
Këtë ða ðe Muhameti,
Se nga të paret' i geti,
Besa este vetem qe fjale,
Veri soje s' munt të dale,
Nuk' este ne karte ekruar,
Este brenda ne krahuar.
E shuan atá qe s' dine,
E s' e qohin Zerendine.
Se po vetem miresija,
Miqesi e qërezija,
I duhete qërezise,
Pa 'ste bes' e Zerendise,
Atá qe besojn' Allne,
Fort mir' e bukur' e dine,
Haxi-Bektash! të jam fale!
Qe na msove këtë fjale.

MIRËSIJA.

Mergohu nga ligësitë,
Miresin' e mba si bukë;
Miresija 'shtë një dritë,
Që nuk shuhet kurrë.

✲

Miresija s' esti e shkretë,
Pse drit' e Ilerendisë;
Drit' e Zotit të vërtetë,
Pse drit' e gëzësisë.

✲

Miresija të hapohej,
Të mirët nuk' i donim;
Ligësija të levdohej,
Të ligtë s' i mallkonim.

✲

Përse e duam Alinë?
Edhe të tërë të miret?
Se duamë miresinë,
Që s' na lut në kpesiret.

✲

Pse e duam Fatimenë?
Imamet të dy-mbë-shtatë,
Hasanë edhe Hysenë?
Se ishin të vërtetë.

✲

Se kisine miresine,
S' patne kupe ligesite,
Isine me Ferendine,
Na lane ðe nevej drite.

✲

Kupe s' humbet miresija,
S' auhet drit' e Ferendise;
Humbet vaxe Ferendia?
Zot' i maðt' i giðesise!

✲

Mos e ndy epirtin ne jete,
Zemerene mos e lyej;
Cko n' uðezet te vertete,
Mos u kðe e mos u ðyej

✲

Mos i hiq pas ligesise,
Se te fut ne epesiret!
Mer uðen' e Ferendise,
Te baskohes me te miret.

✲

Mos bej keq kupe, po mire,
Kjo est' uð' e Ferendise;
Ki ne zemere mesire,
Eðe ndihi nerezise.

✲

Mos u perzje me Syfjane,
Mos u bej me Mavijene;
Me Jezitn' e me Mærvane,
Flo baskohu me Hysene.

※

Kur dua kam át' Aline,
Eße meme Fatimene;
Qys' e beke ligesine?
Qe te pjrk me Mavijene!

VDEKJA.

Nga vera dimrine nxjepin,
Duart' e motit te arta;
Nga dimeri prapë veren,
Me lule si pruë te zjarta!
Dita q'eete age barbose,
PjeΛ naten' age te zeze!
Po de nata bukuroee,
PjeΛ te gdil' e mengeze!
Nga t-galΛi e ka nxjepe,
Te vdekurin Zoti vete;
Nga i vdekuri perhera,
Te paΛen sa ris ne jete!
Tek i biri jete-gati,
Qe pon sot ne kete jete;
Eete feshure i áti,
Kjo eete fjal' e vertete.
Hena habet e drobitet,
Nxihet e behete stepe;
Po mblohet e perseritet,
Prap' e vjen pεά kurdohere.

Lulete vjet iɛin ðare,
Пo prape sivjet u-ngrine;
Jaп' ato q' iɛin mé pare,
Tɛ Zoti veп' andej vine.
Bilbili qe ɛ deqonte,
Иeriu ne mot te pare;
Ay kendon eðe sonte,
Бɛ qeriu s' i 'ste ndare.
Atá qe qene, nɛ qeme,
Eðɛ neve do te jemi:
Jane nɛ atá, qe leme,
Гetke s' kemi ku te vemi.
Te vee rɛ bukur' ɛ mire,
Гide ç' ka ne kete jete;
E ç' levrin ne hapesire,
Pefen keté te vertete:
„Peð' i perjeteam' ɛ p' ane,
Driðen gið' e potuλohen;
Пerseriten giðe ç' jane,
E kupe nuke qetohen"

VETEDIJA.

Fletore e Nerendise,
Ner te Zon' e diturise,
Est' e tere gidesija,
Q' este vete Nerendija!

Yjte me gulie te zjarta,
Jane akrojezat' e arta,
Qe trejojne Nerendine,
I pefejne bukurine:
Pine me rad' e ne sere,
E nxjepin ne aest te tere.

Po deibi i gidesise,
Este mendj' e nerezise,
Atje este Nerendija,
Edhe vete vetedija,
Qe gykon dhe ep gezimne,
A mundimn' e hidherimne.
Ajo, duke hapur deren,
En Narajsen' e Sketepen,
Nanen ajo e esh vete,
Tyq' i saj est' i vertete.

Ay, qe ben miresine,
Ka me vethe Nerendine.
Ay qe ben ligesite,
Ka djalhe e djalhezite,
Napo del nga nerezia,
Mbetete si bagetija.

Se djaλi me djaλezine,
E spiene ne gremine.
Zot' i mad e i vertete!
Te qofsim fale per jete,
Mergoua nga mapezite!
Nga te pida ligesite.

DITE E GENUARE.

Na erdi dit' e genuar,
Zot' i mad e ka derguar,
Pritani duks gezuar,
Este dit' e Perendise.

Este dit' e miresise,
Ditez' e veλazerise,
Zoti ja da nerezise,
Per paq' e per te qafuar.

Zot' i mad do nerezine,
Urtesin' e miqesine,
Deri me ment nerine,
I da pide miresite.

Pa i jali kete dite,
Qe ngre zihjet' e merile,
E gezon pide slepine,
Vjen baske me Perendine.

FALJA.

Zot' i madh ε i vertete!
Te qofshim fale per jete!
Falna shendεn' ε fuqine,
Miqt' ε gjithe njerezine,
Bena te urt' ε te mire,
Epna ne zemre meshire,
Falna gjithe urtesite,
Miresit' ε dhurite,
Mos na lere n' vperire,
Pefsna ushen' ε mire,
Dergona ne shpirtit drite,
Te njohemε miresite.

Mergona nga ligesija,
Nga punerat ε keqija,
Prej çdo fare marezlje,
Qe s' i ka njeriut hije,
Nga te ligate vetija,
Qe nuk i qas vetedija.

Bena njeres te vertete,
Pa te keq ε pa te mete,
Te mos jemi fajetore,
Te liq, te mjer' ε te gore,
Te ndyre ε te pa bese,
Te mundure ε pa shprese,
Nga te ligate mergona,
Ne miresit aferona.

KONTROLLI
1974 - 1976

Mos na lere ne mundime,
Ne smundje ãs ne lenգime.

Falna Zot'i mad urãte!
Te mos bijem ne mekate,
Me veãazeri te ekojme,
Jetene tã trãsegojme!

Nga çdo myxyre spelona,
Uãen' e drejtë fregona.

Mos na lere kupe ekrete!
Zot' i mad e i vertete!

FUNT.

BKSH

BKSH

BKSH